

Sygn. akt: III U 1162/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Sylwia Wójcik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 marca 2016r. w O.

sprawy z odwołania T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 25.11.2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. K. prawo do emerytury od dnia 26.10.2015r.,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

T. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 25.11.2015r., odmawiającej mu prawa do emerytury.

Odwołujący domagał się przyznania mu prawa do emerytury i zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Wytwórni (...) w W. od 01.09.1973r. do 31.12.1996r. W uzasadnieniu wskazał, iż w/w okresie pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę spawacza.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że na dzień 01.01.1999r. odwołujący udowodnił ogólny okres pracy wynoszący 25 lat 4 miesiące 11 dni. Zdaniem organu rentowego T. K. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w Wytwórni (...) w W. od 01.01.1980r. do 31.12.1996r., ponieważ w świadectwie pracy w szczególnych warunkach nie został określony charakter pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a także stanowisko nie zostało określone według wykazu, działu i pozycji zarządzenia resortowego.

Ostatecznie T. K. domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 03.09.1973r. do 31.12.1998r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.10.2015r. T. K. złożył w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wynoszący 25 lat 4 miesiące 11 dni. ZUS uznał jednak, że odwołujący nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, dlatego zaskarżoną decyzją z dnia 25.11.2015r. odmówił mu prawa do emerytury.

T. K. ukończył (...) Szkołę Zawodową o kierunku ślusarz-mechanik, w której uczył się m.in. spawania. Odwołujący w okresie od 03.09.1973r. do 30.04.1987r. był zatrudniony w Wytwórni (...) w W. na stanowisku ślusarza i ślusarza-spawacza, faktycznie jednak wykonywał pracę spawacza. Z dniem 01.05.1987r. zakład został przejęty przez Przedsiębiorstwo (...) w W., odwołujący był tam zatrudniony do 12.06.1994r. na stanowisku ślusarza-spawacza i monter konstrukcji stalowych, faktycznie jednak wykonywał pracę spawacza. Zakład od 13.06.1994r. został przejęty przez (...) Przedsiębiorstwo Budowlane Sp. z o.o. w W.. Odwołujący pracował w tym zakładzie od 13.06.1994r. do 11.02.2002r. na stanowisku ślusarza-spawacza, faktycznie jednak wykonywał pracę spawacza.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadków A. G. i J. W., zeznania odwołującego T. K. w charakterze strony, wszystkie dokumenty zawarte w aktach emerytalnych odwołującego i w aktach osobowych odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem badania była decyzja ZUS z dnia 25.11.2015r., odmawiająca T. K. prawa do emerytury.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura, jeżeli ubezpieczony spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn, w tym: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wynoszący co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 ww. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy należało uznać, że rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od wykazania przez T. K. 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji z dnia 25.11.2015r. jest zasadne.

T. K. domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 03.09.1973r. do 31.12.1998r. Ze świadectw pracy (k. 4-5a.r., k. 6a.r.) oraz z akt osobowych odwołującego wynika, iż w okresie od 03.09.1973r. do 30.04.1987r. był on zatrudniony w Wytwórni (...) w W.. Z dniem 01.05.1987r. zakład został przejęty przez Przedsiębiorstwo (...) w W., a następnie od 13.06.1994r. został przejęty przez (...) Przedsiębiorstwo Budowlane Sp. z o.o. w W., gdzie odwołujący pracował od 13.06.1994r. do 11.02.2002r. Odwołujący w okresie od 03.09.1973r. do 30.04.1987r. miał w angażu wskazane stanowisko ślusarza i ślusarza-spawacza, a w okresie od 01.05.1987r. do 12.06.1994r. na stanowisku ślusarza-spawacza i monter konstrukcji stalowych. Zakład od 13.06.1994r. został przejęty przez (...) Przedsiębiorstwo Budowlane Sp. z o.o. w W.. Odwołujący pracował w tym zakładzie do 11.02.2002r. na stanowisku ślusarza-spawacza.

W ocenie Sądu do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres zatrudnienia od 03.09.1973r. do 31.12.1998r. (za wyjątkiem urlopu bezpłatnego w dniu 09.10.1987r.). Odwołujący wykazał w toku postępowania, że w w/w okresie faktycznie jednak wykonywał pracę spawacza.

Na okoliczność pracy odwołującego w w/w okresie Sąd przesłuchał świadków: A. G. i J. W. oraz odwołującego w charakterze strony. Wszyscy oni zeznali, że zakład początkowo nosił nazwę Wytwórnia (...) w W. a następnie zmieniał nazwę.

A. G. był zatrudniony od 18.10.1971r. do 2001r. Zeznał, że zakład zajmował się wytwarzaniem konstrukcji stalowych, w angażu miał wskazane stanowisku ślusarz-spawacz, a faktycznie pracował jako spawacz. Pytany o odwołującego zeznał, iż T. K. miał taki sam angaż, ślusarz-spawacz, odwołujący w szkole miał praktyki w zakresie spawania, dlatego umiał spawać i zajmował się heftowaniem – łączeniem elementów przez spawanie. Pytany o angaże zeznał, że osoby wykonujące spawanie miały angaże ślusarz-spawacz, gdyż ślusarz miał wyższą stawkę od spawacza i pracownikowi dopisywano „ślusarz”, aby mu tę większą stawkę wypłacić. Zeznał nadto, że on sam w 2010r. uzyskał prawo do emerytury orzeczone przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce pomimo, że w ogólnym świadectwie miał angaż ślusarz-spawacz. Dodał też, że odwołujący mając stanowisko monter konstrukcji stalowych w rzeczywistości wykonywał takie same czynności spawania, a w angażach pisano stanowiska odmienne od faktycznie wykonywanych prac.

Także z zeznań J. W. wynika, że pracodawca odwołującego zmieniał nazwy. Świadek zeznał, iż w brygadzie były osoby, które spawały punktowo i spawały po całości, przy czym spawy po całości, które wymagały odpowiedniej jakości, robili pracownicy z uprawnieniami.

Z zeznań T. K. przesłuchanego w charakterze strony wynika, że odwołujący już w momencie rozpoczęcia pracy posiadał umiejętności spawacza, gdyż ukończył (...) Szkołę Zawodową o profilu ślusarz-mechanik. W szkole uczył się spawania. W trakcie nauki opanował spawy montażowe i heftowanie. Zeznał, że po przyjęciu do pracy do jego czynności należało heftowanie a gdy uzyskał formalne uprawnienia spawalnicze, to spawał już po całości. Dodał, że także na stanowisku monter konstrukcji stalowych montował konstrukcje za pomocą heftowania i spawania.

Sąd dał wiarę ww. zeznaniom świadków i odwołującego. Są one zgodne ze sobą. Obaj świadkowie pracowali razem z T. K., w tym mieli angaże ślusarz-spawacz i monter. Nadto odwołujący podczas rozprawy w dniu 16.02.2016r. okazał książeczkę spawacza, z której wynika, że w dniu 12.02.1987r. ukończył kurs spawania.

Na żądanie Sądu nadesłano akta osobowe odwołującego z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym Sp. z o.o. w W. (następcy prawnego Wytwórni (...) w W.). Wprawdzie ze znajdujących się tam angaży i umów o pracę wynika, iż T. K. został zatrudniony od 03.09.1973r. na stanowisku ślusarza i to stanowisko zajmował do 27.10.1974r., lecz z zeznań świadków i samego odwołującego wynika, że odwołujący faktycznie spawał, bowiem w brygadzie były osoby, które spawały punktowo (heftowały), osoby spawające po całości i ślusarze, którzy tylko przytrzymywali elementy przy heftowaniu. Z ww. zeznań wynika też, że w zakładzie wykonywano konstrukcje dla budownictwa, były to duże elementy, dlatego jedna osoba (ślusarz) musiała przytrzymywać a inna spawała. Z akt osobowych wynika

nadto, iż T. K. w okresie od 28.10.1974r. do 04.10.1976r. odbywał służbę wojskową. Odwołujący w dniu 09.10.1987r. przebywał na urlopie bezpłatnym, zaś w okresie od 01.09.1991r. do 12.06.1994r. był zatrudniony na stanowisku monter konstrukcji stalowych. Od 13.06.1994r. powrócił na stanowisko ślusarza-spawacza.

Sąd w toku postępowania dopuścił dowód z dokumentów w postaci protokołów z akt sprawy o sygn. IIIU 1556/10, dotyczącej A. G.. Z zeznań A. G. i przesłuchanych tam świadków J. K. i S. M. wynika, że A. G. miał identyczne angaże, jak odwołujący: ślusarz, ślusarz-spawacz, monter konstrukcji stalowych. A. G. także w sprawie IIIU 1556/10 zeznał, że dopisanie „ślusarz” do nazwy stanowiska dawało wyższą stawkę za pracę a on od początku swojej pracy wykonywał prace spawalnicze. Z akt IIIU 1556/10 wynika, że Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 27.01.2011r. przyznał A. G. prawo do emerytury uznając, że faktycznie spawał. Sąd po analizie ww. zebranego materiału uznał, że T. K., podobnie jak A. G., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza, chociaż faktycznie miał angaże ślusarza-spawacza i monter konstrukcji stalowych. Rozstrzygając w sprawie Sąd miał też na uwadze fakt, że odwołujący wprawdzie formalne uprawnienia spawalnicze uzyskał w 1987r. (książeczka spawacza wydana w dniu 12.02.1987r.), lecz w kartach zarobkowych wskazano, iż pracuje jako ślusarz-spawacz już od 01.01.1982r., a więc spawał jeszcze przed nabyciem formalnych uprawnień spawalniczych, co dodatkowo potwierdza tezę o pracy odwołującego jako spawacza.

W świetle ww. dokumentów z akt osobowych, protokołów rozpraw dot. A. G. oraz zeznań odwołującego i świadków Sąd uznał, że odwołujący w okresie od 01.01.1980r. do 31.12.1998r., (za wyjątkiem urlopu bezpłatnego w dniu 09.10.1987r.), tj. łącznie 25 lat 3 miesiące i 27 dni pracował w szczególnych warunkach. Z treści Wykazu A dział XIV poz. 12, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika, iż prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym są pracami w szczególnych warunkach.

Po uwzględnieniu ww. okresu pracy zostanie spełniony warunek posiadania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący spełnia także pozostałe przesłanki konieczne do uzyskania prawa do emerytury według art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Osiągnął bowiem w dniu 26.10.2015r. wiek 60 lat i legitymuje się 25-letnim ogólnym stażem pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z 25.11.2015r. i przyznał T. K. prawo do emerytury od dnia 26.10.2015r.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Ponieważ do rozstrzygnięcia tej kwestii konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego, to dopiero postępowanie sądowe i zeznania świadków oraz odwołującego przesłuchanego w charakterze strony pozwoliły na zaliczenie spornego okresu do pracy w szczególnych warunkach. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.